

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na sociální bydlení pro rodiny, jako na konkrétní nástroj bytové politiky k zajištění bydlení rodinám s dětmi, které jsou na volném trhu s bydlením z různých důvodů znevýhodněny. Sociální bydlení je v práci chápáno jako cesta k naplnění práva na přiměřené bydlení a zároveň jako nástroj podpory rodin v jejich funkci zajistit zdravý vývoj svých dětí v bezpečném prostředí. Cílem práce je přispět k současné diskusi ohledně tvorby státní politiky sociálního bydlení, a to prostřednictvím mapování bytové a sociální politiky na úrovni státní i lokální. Lokální sociálně-bytová politika je zkoumána konkrétně u pěti městských částí hlavního města Prahy. Tento výzkum čerpá jak z dokumentů jednotlivých městských částí, tak z rozhovorů provedených s pracovníky odborů majetku a odborů sociálních, konkrétně s vedoucími oddělení sociálně-právní ochrany dětí. Provedený výzkum ukazuje, že přístup rodin s dětmi k nástrojům lokální bytové politiky je vždy nějakým způsobem limitován. Městské části se liší v míře těchto omezení, přičemž některé opravdu nabízí řešení bytových problémů rodin se ztíženým přístupem k bydlení. Zatímco jiné tuto funkci plní jen velice málo a je tak otázkou, zda jejich nástroje bytové politiky lze stále označovat pojmem „sociální bydlení“ nebo „bydlení ze sociálních důvodů“. Výsledky práce celkově poskytují podrobný přehled o lokálních sociálně-bytových politikách vybraných městských částí, zkušenostech a představách pracovníků odborů majetku a přístupech a možnostech sociálních pracovníků oddělení sociálně-právní ochrany dětí. Díky tomu práce umožňuje porozumět stávajícím prostředkům státní a místní správy k naplňování bytových potřeb rodin s dětmi a současně identifikovat nedostatky a potřeby změny v tomto systému.